

PALAFRUGELL 2014

HISTÒ- RIES DE VIDA

LA SAULEDA / CARRER AMPLE

PALAFRUGELL

HISTÒ- RIES DE VIDA

LA SAULEDA / CARRER AMPLE

El llibre que teniu a les mans, una exposició, i un audiovisual, expliquen la memòria d'un barri transmesa per la seva gent.

El projecte **Històries de Vida** té per objectiu reconstruir i preservar, a través de la memòria oral i personal dels seus habitants, la història col·lectiva del barri de La Sauleda i el carrer Ample. Resseguint el fil de les entrevistes a 27 persones, on van anar desgranant les seves memòries personals, podem apropar-nos a la memòria col·lectiva i identitària d'un barri amb una forta i singular personalitat.

Històries de Vida és un projecte interdisciplinari en el qual hi han participat professionals de diversos àmbits (fotògrafs, dissenyadors, experts en fluxos migratoris, editors audiovisuals, etc.) i es desenvolupa a través de tres canals. Per una banda, aquest llibre recull part de les entrevistes, així com retrats dels protagonistes i fotografies de diferents èpoques proporcionades per les persones entrevistades. De l'altra, una exposició itinerant on s'explica la història del barri en el context del municipi a través de les històries recollides. Finalment, un audiovisual acompanya l'exposició i està disponible a través del web i les xarxes socials.

Agraïm la generositat de totes les persones que han volgut compartir retalls de la seva memòria, sense les quals aquest projecte no seria com és.

Primera edició de 2.000 exemplars, abril de 2014

Edita: Ajuntament de Palafrugell

Web: www.palafrugell.cat

Dipòsit legal: GI 791-2014

Fotografia:

Laura Algué Moreno

Edició i assessorament dels textos:

Associació de suport social i psicològic

Espais Humans

Direcció d'art i disseny:

Marc Garrido Puig

Edició de l'audiovisual i els textos:

Carles Martí Bosacoma

Composició musical:

Emma Pumarola Sirvent

ÍNDEX

Pedro Andújar Granero	05
Francisco María Arranz Miguel	06
Dionísia Beleña Soria	07
Mohamed Boroum	08
Felipa Castell Barriga	09
Jordi Dorado Teixidó	10
Samir El Boukhrissi Benserria	11
Francisco Escribano de la Torre	12
Daniel Escribano Jávega	13
Ana María Florido Lancharro	14
Paquita García Gutiérrez	15
Carme Hostaled Grau	16
Aziz Karroum	17
Joan Llenas Deulofeu	18
Susanna Ribera Casellas	19
Eva Martínez García	20
Juan Martínez Martínez	21
Isona Palacios Lencina	22
Emili Plaja Llorenç	23
Carme Regincós Cusí	24
Karina Reyes Bozada	25
Alberto Rodríguez Antequera	26
Mariano Ruiz Rojo	27
Visitación Serrano Escribano	28
Fidel Serrano López	29
Josep Maria Torrelles Figuerola	30
Anouar Zobair	31

Pedro Andújar Granero

“... siendo guarda he ordeñado hasta vacas”
“Llevo aquí más años que en Cuenca.”

Dejé el pueblo porque mis padres estaban aquí y mis hermanos. Y estuve trabajando en el hotel Port Bo en Calella. Y estando allí, yo no sé quien le hablaría al alcalde... total,

que el alcalde me llama y me dice: “si quieres ser guarda...” Y a mí no me gustaba... no me gustaba... y, al decirme que me daba casa, pues me lo pensé.

Francisco Ma Arranz Miguel

“D'on sóc? Jo sempre m'he considerat un ciutadà molt obert, em trobo bé allà on sóc.”

Cada nen és un misteri, i s'ha de tractar com un misteri. Aprenen com aprenen, és igual, per molt que investiguem, perquè venien els de l'EAP i deien, com poden ser

aquest bons resultats? Teòricament això seria correcte. Anem a veure, què és correcte en l'aprenentatge, en l'art de transmetre i en l'art de rebre? Què és el correcte?

Dionísia

Beleña

Soria

“Donde me dan de buen comer y me tratan bien, los quiero.”

Yo, mire, me he acostumbrado a vivir aquí. En Valencia también estaba muy bien, y aquí también. Donde me dan de buen comer y me tratan bien, los quiero.

Allí me trataron bien, que no me hablen mal de Valencia. Pero en Cataluña, que no me hablen mal porque estoy aquí, como aquí y vivo aquí.

Mohamed Boroum

“Jo m'enrotllo amb tothom, m'agrada parlar amb tothom i mira... viure la vida!”

Jo sóc aquí fins que hi siguin els fills per prendre una decisió: marxem o no marxem? En una edat, per exemple de 18 anys, es poden quedar ells i jo marxo, vull dir...

Si volen marxar, doncs marxem. Allà, a Nador, també hi ha una escola d'espanyol i no hi ha problemes, crec.

Felipa Castell Barriga

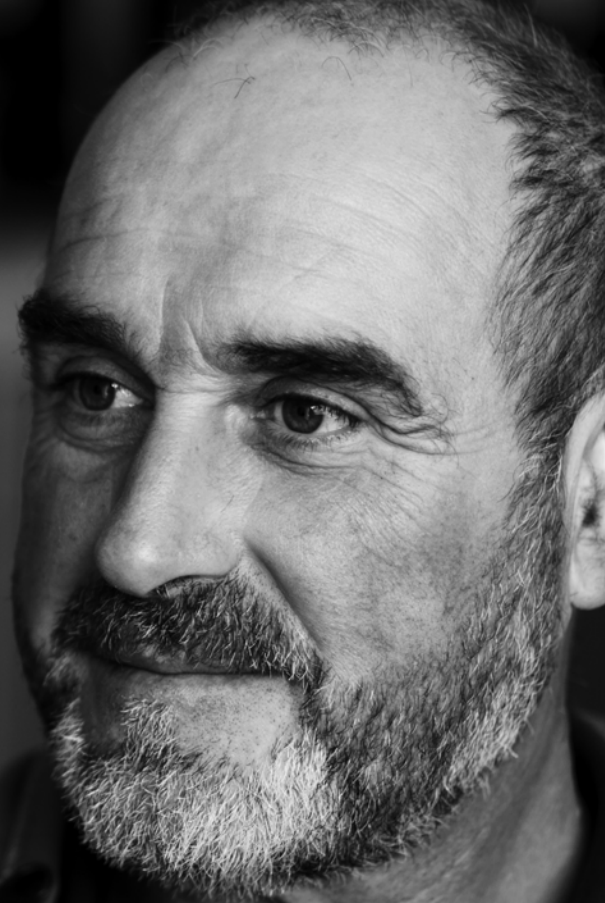
“En Cataluña yo he trabajado igual desde que llegué hasta que me jubilé.”

Cuando mi marido se vino aquí, ocho meses antes de traerme a mí, (...) hasta que encontró una vecina, una paisana, que le alquiló una habitación para que nosotros viviéramos.

Me gustaba trabajar en el campo y me gustaba ir al colegio pero no pude ir. Lo que más he envidiado es no poder ir al colegio. No he tenido envidia de nada, pero de eso sí.

Jordi Dorado Teixidó

“El barri s’ha ampliat molt, tot això que ara són pisos abans eren horts.”

Oficialment, amb 14 anys vaig començar a treballar, però amb 12 vaig començar d’aprenent de barber. Als 14 els estius feia de

cambrer i en acabat a l’hivern ja de paleta i ja... L’ofici que m’hauria agradat fer era fuster.

Samir

El Boukhrissi Benseria

“Catalunya ha sigut la que ha donat l’oportunitat de tenir una vida millor als meus pares i jo em sento més d’aquí que d’allà.”

El meu pare va venir abans que nosaltres, bastants anys abans. Perquè allà les condicions de vida les podia millorar venint cap aquí. Primer va estar a Holanda, i a Holanda no va anar bé la cosa, pel clima, suposo, i tot això. No li agradava.

Hi ha una diferència molt grossa entre Holanda i el Marroc. I aquí a Espanya, doncs s’assemblava més al Marroc i es va establir aquí, a Palafrugell, i s’hi va quedar. Va arribar directament a Palafrugell, des d’Holanda a Palafrugell.

Francisco

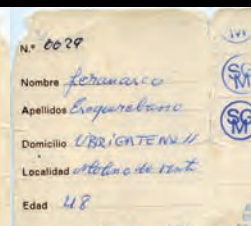
Escribano de la Torre

“Fui al colegio pero poco, luego empecé a trabajar a los 13 y quizás antes.”

Como todo el mundo emigraba, pues yo, a mí me salió la ocasión, estaba un primo mío aquí, estaba

en Barcelona, y me dijo, “mira, si tú quieres, te vienes”, y sí, sí, cogí la paleta y me vine.

Daniel

Escribano Jávega

“La calle Cavallers parecía una carbonera.”

Si ahora se quitara todo lo que se ha hecho pues, ¡que sé yo!, parecería esto nada. Si Palafrugell no era nada antes! Si la calle

Cavallers parecía una carbonera! Parecía, de negra como estaba... allí tenía el “ràpid” un taller de bicicletas y allí trabajaba...

Anna Maria

Florido

Lancharro

“Mi madre se vino aquí cuando tenía yo dos años.”

Mis padres echaban temporadas y lo que ganaban lo guardaban para cuando estuviera esta parte de la Sauleda terminada, para dar una entrada para un piso. Cuando lo tuvieron dieron la entrada y luego se fueron a vivir... bueno, se fueron

de guardas. Claro, iban trabajando, allí no pagaban alquiler no pagaban nada y con lo que iban ganando iban pagando, iban haciendo el rinconcito.

Paquita García Gutiérrez

“Me vine a Cataluña con 14 años.”

Mi padre allí en Andalucía, en el campo. Yo también trabajé mucho en el campo, cogiendo algodón, olivas... Y luego se vino a Hospitalet solo a trabajar, digamos como los emigrantes marroquíes de ahora.

Nos mandaba dinero a casa, venía cada año a vernos, se marchaba otra vez, hasta que estuvimos ya grandes, y ya nos vinimos todos a Hospitalet.

Carme

Hostaled Grau

“Aquí, a la Sauleda, hi passava el tren.”

Aquí a la Sauleda hi passava el tren, que passava per Mont-ras, per aquí baix, sí, sí, em sembla que el veig.

Tot eren camps, i per aquí passava la via del Tren Petit, d'això sí que me'n recordo, per aquí on hi ha la plaça del Sol, per aquí hi havia la via del tren.

Aziz Karroum

“Ens va costar molt tirar endavant però amb els anys hem anat fent i mira aquí estem.”

Al barri vivim des de fa 13 anys, 14 ja (...) quan varem venir vam passar 9 mesos a Camp d'en Prats i

després el pare va venir aquí a la Sauleda i varem passar 3 mesos amb ell pobret i es va morir i des de llavors estem aquí.

Joan

Llenas Deulofeu

“[Els camàlics, què feien?] Carregar i descarregar camions i carros i carretes [...]”

[Els camàlics, què feien?] Carregar i descarregar camions i carros i carretes, en aquell temps, però no eren fixos en una fàbrica, feien una colla i passaven per totes les fàbriques. Quan veien arribar un camió a descarregar els telefona-

ven i n'hi anaven un, dos o tres o els que convenien, que eren set o vuit de colla i el descarregaven i havien de fer la pila.

Susanna Ribera Casellas

“Llavors, durant la guerra, el meu pare va estar amagat”

Llavors, durant la guerra, el meu pare va estar amagat tot el temps. No sé com es va amagar però la qüestió és que ell no va haver d'anar a la guerra i quan va sortir va poder sortir lliurement perquè ell no es va ficar en cap merder de res. Ara, els que hi havia allà en el poble, que eren contra en Franco,

el buscaven perquè sabien que en un lloc o altre havia de ser. Llavors teníem dues eugues i se'ns les varen endur. No pas la part d'en Franco, van ser els rojos.

Eva Martínez García

“La Sauleda es un barrio a la altura de los tiempos que corren.”

Bien, bien, han hecho un parque muy chulo, y muy bien. No, ahora se ve más moderno, más actual,

más un barrio a la altura de los tiempos que corren, no como antes que quedaba un poco atrasado.

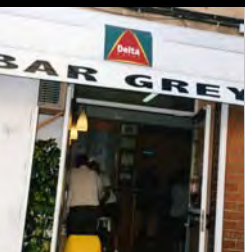
Juan Martínez Martínez

“El barrio era muy andaluz.”

Iba buscando piso, me encontré en la Sauleda y era un barrio tranquilo, un tanto por ciento, me dijeron. Hombre, la Sauleda... tú sabes lo

que pasa, la Sauleda és un barrio de mala fama. Pero yo, si te digo la verdad, llevo aquí 23 años y ningún problema, como en todos los sitios.

Isona

Palacios Lencina

“Jo venia de petita els caps de setmana, em va agradar tant que m’hi vaig quedar a viure”

Quan tinc temps lliure, sincerament, estic pel barri i el que m’agrada és comunicar-me amb els altres, i el que estic intentant ara en el meu

temps lliure és fer que hi hagi una convivència com la que hi havia abans, i el que estic intentant és muntar una associació perquè hi hagi aquell nucli, aquella pinya amb els veïns.

Emili

Plaja Llorenç

“El primer bar que es va muntar aquí a la Saleda, li dèiem Bar Paco.”

Una altra cosa que me n'he descuidat, aquí en el bar, que està tancat, va haver-hi una temporada que va ser una església. Va durar poc

perquè no hi anava gent. Venia el capellà de Palafrugell, però es veu que per quatre dones que hi anaven no els sortia a compte.

Carme

Regincós

Cusí

“El meu pare era encarregat de la fàbrica de Can Ramiu.”

Era molt divertit, i als matins com que baixava gent del poble, és clar, amb els cubells aquí sobre i tot, als matins ja senties, perquè abans es rentava i es picava amb una pala,

eh? N'has sentit a parlar? Doncs, a les sis, gent que picava la pala, però ningú s'enfadava, era normal. Els veïns ja ho trobaven natural.

Karina Reyes Bozada

“Nunca está de más aprender cosas.”

Les digo a la gente o a las mujeres estas marroquíes que sí tienen que estudiar, que aprender un poco más el castellano o el catalán porque les ayuda más a comunicarse

con la gente o ayudar a sus hijos, ¿no?, y que nunca está de más aprender cosas.

Alberto Rodríguez Antequera

“Un barrio de gente trabajadora, gente humilde, gente sencilla, gente bien.”

Un barrio de gente trabajadora, gente humilde, gente sencilla, gente bien... la prueba está en que Paco tenía el bar ahí y por la

noche las cajas de cerveza las dejaba fuera, eso en serio, mucha gente de aquí del barrio te lo podría decir...

Mariano

Ruiz Rojo

“Había que buscarse la vida y entonces pues Cataluña acogía mucha inmigración.”

A los 18 años me vine a Cataluña, a Barcelona, en concreto a Horta (...) Bueno porque eran unos tiempos que no... no había faena y había que buscarse la vida y entonces pues

Cataluña acogía mucha inmigración, mucha gente, porque había faena, había trabajo, y venimos mucha gente aquí por eso.

Visitación Serrano Escribano

“He sido una mujer fuerte; he trabajado como un hombre.”

Era un barrio muy majo, las cosas como son. Había niños todos iguales, aquí jugaban que daba... Era un barrio muy lindo, muy lindo... Ahora también es lindo pero con diferencias. Pero era muy lindo, un barrio

estupendo. Ahora también estamos bien, tenemos cerca los súper, la farmacia... Pero vaya, para los niños, antes era majísimo: jugaban en la calle, había una “collita” muy maja de niños y estaban encantados de la vida, que mi hijo aún se recuerda de aquella época cuando estaban aquí jugando.

Fidel

Serrano López

“He estado 35 años y medio en la fábrica. Y dije, ya de aquí ya no me muevo.”

Yo, me gusta ahora esto. Yo si ahora me tengo que ir a otro lado, te diría, me costaría dejar la Sauleda; me costaría mucho dejar el barrio este, porque antes no había de nada, no teníamos ni las panade-

rías, ni farmacia, ni nada. Estaba todo esto pelado y yo digo “imadre mía!” venir aquí, yo, esto... Y sí, sí, me fui acostumbrando y ahora no lo cambio por nada porque lo tenemos todo aquí en la misma puerta.

Josep Ma Torrelles Figueroles

“Un cop ens jubilem emmagatzemem una experiència i uns coneixements dels quals seria un pecat prescindir.”

A Palafrugell hi he trobat, en primer lloc una ciutat amb molt de bagatge cultural, això és una de les coses que a mi m'interessaven molt, jo

anar a jugar la petanca em sembla que m'hi avorria.

Anouar Zobair

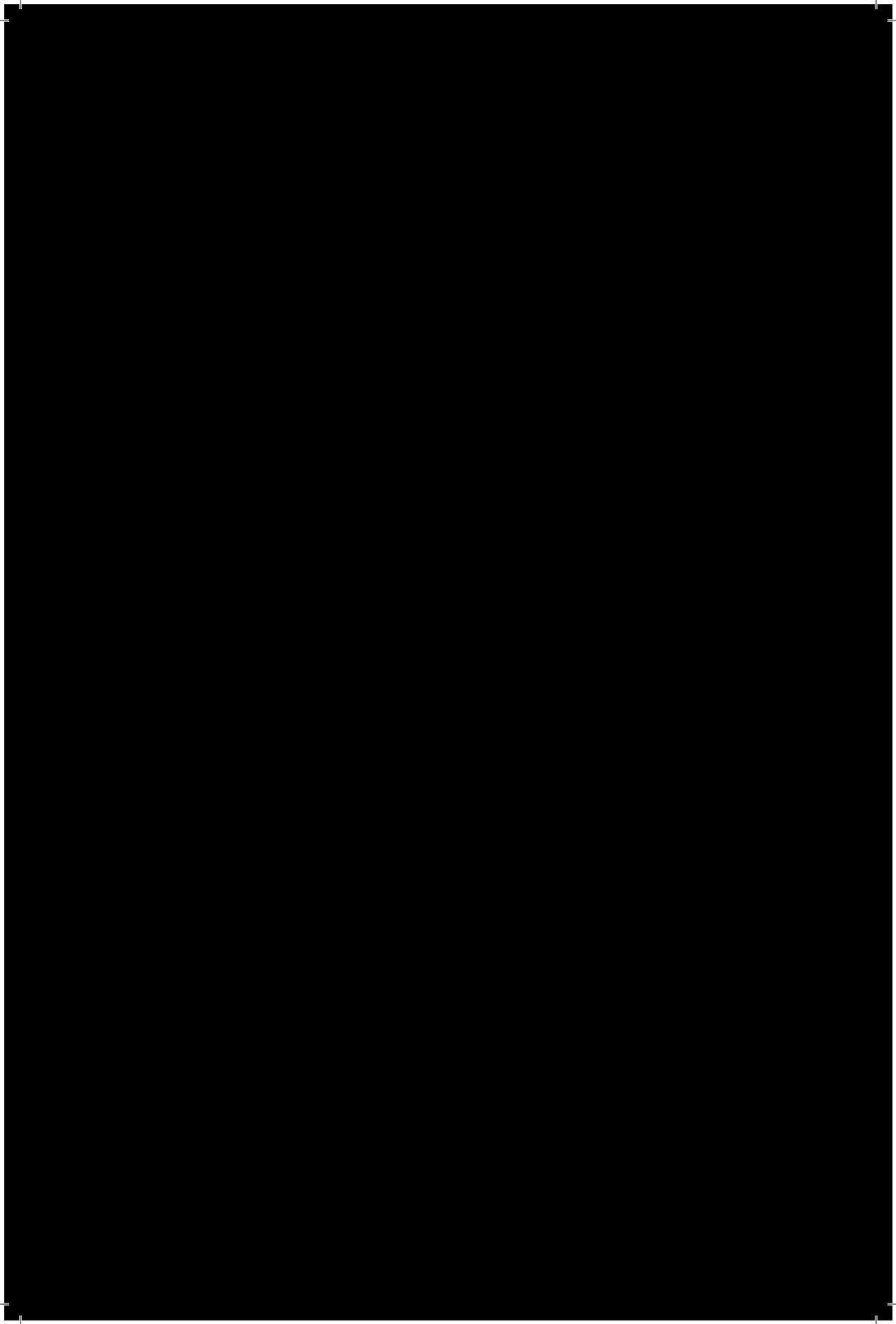

“Me gusta ir a Marruecos pero para quedarme allí para siempre no, no me gustaría.”

Me gusta vivir en la Sauleda, porque tengo aquí amigos, me he acostumbrado aquí y estoy muy

bien en el barrio de la Sauleda (...) Aquí la gente es muy buena, nos tratan bien y se está muy bien aquí en este barrio.

ajuntament de palafrugell

EL PLA DE BARRIS
BONA MÉS FORA